

Lovs Ikrafttræden, meddeles, naar der ikke er forløbet eet Aar efter Løsladelsen.

Tilholdet vedbliver at bestaa, indtil Justitsministeren ophæver det. Dog kan den, hvem det er meddelt, efter 3 Aars Forløb og derefter paa ny hvert 3die Aar forlange, at Spørgsmaalet om dets fortsatte Bestaaen ved Paatalemyndighedens Foranstaltning forelægges Retten til Afgørelse.

Overtrædelse af Tilholdet straffes med Bøde eller Fængsel. Sager herom behandles i Strafferetsplejens Former ved Underret.

Udgifter ved de i Medfør af denne Lov truffne Foranstaltninger afholdes som Udgifter i Straffesager.

Denne Lov træder straks i Kraft og ophører at have Gyldighed ved en ny almindelig borgerlig Straffelovs Ikrafttræden og i alt Fald med Udgangen af Aaret 1927.

I Anledning af, at Justitsministeriet havde truffet Bestemmelse om Tvangsindlæggelse paa Vestre Fængsels Sygeafdeling af en Person, der den 27. Oktober 1924 havde afsonet en Straf af Forbedringshusarbejde i 3 Aar for uterligt Forhold overfor Smaa piger, blev der under Finanslovens 1. Behandling rejst Tvivl om Justitsministerens Berettigelse til administrativt at foretage et saadant Skridt og derhos rettet Opfordring til Justitsministeren om snarest at søge gennemført en Lov, der tillægger Domstolene Afgørelsen af, hvilke Forholdsregler der skal træffes overfor Personer som den omspurgte, der lider af en saadan seksuel Abnormitet, at det maa antages, at han, saa snart han kommer paa fri Fod, paa ny vil give efter for sine abnorme Tilbøjeligheder.

Efter Bemærkningerne til det forelagte Lovforslag maa Formaalet med en saadan Lov være dels at værne Samfundet mod Angreb fra saadanne syge Personer, dels at hjælpe disse, der vel er sig det retsstridige i deres Handlinger fuldt bevidst, men mangler Modstandskraft overfor deres sygelige Tilbøjeligheder. Dette Formaal fandt Ministeriet kunde opnaas ved en Umyndiggørelse af de paagældende Personer.

Reglerne om Umyndiggørelse i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal hjemler Umyndiggørelse i formueretlig Henseende, og, hvis den paagældende er ude af Stand til at drage tilbørlig Omsorg for sin Person, kan han tillige umyndiggøres i personlig Henseende. Der haves imidlertid ikke Hjemmel til at umyndiggøre alene i personlig Henseende, og det forelagte Lovforslag gik derfor ud paa at indføje i § 2 i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal som nyt 2det Stykke: